

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Sžsk/90/2019
Identifikačné číslo spisu: 7017200237
Dátum vydania rozhodnutia: 25.11.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:7017200237.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a členiek senátu JUDr. Aleny Adamcovej a JUDr. Violy Takáčovej, PhD. v právnej veci žalobkyne: T. X., bytom U. XX, zastúpená advokátom Mgr. Ing. Peter Holéczy, so sídlom Košice 1, Vojenská 5, proti žalovanému: Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, so sídlom Zádielska 2, Košice, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 10.02.2017 č. UPS/US6/SSVODPPKPC2/SOC/2017/8768, o kasačnej sťažnosti žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č.k. 1Sa 14/2017-76 zo dňa 1. júna 2018, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 1Sa 14/2017-76 zo dňa 1. júna 2018 z m e ň u j e tak, že rozhodnutie žalovaného č. UPS/US6/SSVODPPKPC2/SOC/2017/8768 zo dňa 10.02.2017 z r u š u j e a vec mu v r a c i a na ďalšie konanie.

Žalobkyni voči žalovanému priznáva právo na náhradu trov konania pred krajským súdom a právo na náhradu trov kasačného konania v celom rozsahu.

Odôvodnenie

I.

Konanie pred krajským súdom

1. Krajský súd v Košiciach (ďalej len „krajský súd alebo správny súd“) napadnutým rozsudkom č.k. 1Sa 14/2017-76 zo dňa 1. júna 2018 podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného - Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, zo dňa 10.02.2017 č. UPS/US6/SSVODPPKPC2/SOC/2017/8768, žiadajúc, aby správny súd rozhodnutie žalovaného zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Účastníkom právo na náhradu trov konania nepriznal.

2. Krajský súd zákonnosť preskúmaného rozhodnutia žalovaného v spojení s prvostupňovým

správnym rozhodnutím preskúmal v intenciách zákona č. 447/2008 Z.z. o peňažných príspevkoch na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o peňažných príspevkoch na kompenzáciu alebo zákon č. 447/2008 Z.z.“), citujúc právnu úpravu ustanovenú v § 2 ods. 3, § 10 ods. 1, 2, § 11 ods. 1, písm. a/, b/, § 16 ods. 1, 2, 10, § 55 ods. 9 uvedeného zákona, v spojení s právnou úpravou ustanovenou v správnom poriadku, postupom podľa právnej úpravy ustanovenej v prvej a tretej hlave tretej časti Správneho súdneho poriadku, a dospel k záveru o nedôvodnosti žaloby.

2.1. Krajský súd z obsahu spisovej dokumentácie žalovaného mal preukázané, že žalovaný rozhodnutím č. UPS/US6/SSVODPPKPC2/SOC/2017/8768, zo dňa 10.02.2017 podľa ust. § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“) zamietol odvolanie žalobkyne a potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu - Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Poprad, pracovisko Levoča č. PP2/APPNKŤZP/PČ/SOC/2016/49884 zo dňa 06.12.2016. Prvostupňový správny orgán uvedeným rozhodnutím nevyhovel žiadosti žalobkyne o vyhotovenie preukazu fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím so sprievodcom.

2.2. Krajský súd ďalej zistil, že žalobkyňa dňa 05.11.2016 požiadala na prvostupňovom správnom orgáne o vyhotovenie preukazu fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím so sprievodcom. Na základe toho posudkový lekár dňa 23.11.2016 vypracoval lekársky posudok pod č. 2016/284363, v ktorom stanovil mieru funkčnej poruchy žalobcu na 30 %, podľa časti XII.A., bodu 1., písmena b.), prílohy číslo 3 zákona o peňažných príspevkoch na kompenzáciu pre poruchy chrbtice. Z uvedeného vyplynulo, že žalobkyňa po zhodnotení zdravotného stavu nebolo možné považovať za fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím. Preto prvostupňový správny orgán rozhodol o nevyhovení jej žiadosti o vydanie preukazu fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím so sprievodcom.

2.3. Proti prvostupňovému správnomu rozhodnutiu žalobkyňa podala odvolanie. Na základe jej odvolania žalovaný ako odvolací správny orgán konanie doplnil kontrolným lekárskeho posudkom zo dňa 09.02.2017, podľa ktorého miera funkčnej poruchy žalobcu je 30 %. Pri určení miery funkčnej poruchy tento posudkový lekár vychádzal z časti XII.A., bodu 1., písmena b.), prílohy číslo 3 zákona o peňažných príspevkoch na kompenzáciu, a to poruchy chrbtice, časté recidívy a dráždenia nervov a svalov s poruchami svalového korzetu stredného stupňa.

2.4. Krajský súd z kontrolného lekárskeho posudku mal preukázané, že posudkový lekár pri posudzovaní zdravotného stavu žalobkyne postupoval v súlade s § 11 ods. 9 zákona o peňažných príspevkoch na kompenzáciu. Lekársky posudok vypracoval bez osobnej prítomnosti žalobkyne. Posudkový lekár v lekárskom posudku uviedol, že pri výkone lekárskej posudkovej činnosti vychádzal z diagnostického záveru vyplývajúceho z predložených odborných lekárskeho nálezov. Pri posudzovaní boli zohľadnené všetky odborné lekárske nálezy nachádzajúce sa v spisovej dokumentácii vedenej na prvostupňovom správnom orgáne. Posudkový lekár v lekárskom posudku pri určení miery funkčnej poruchy sa stotožnil s názorom posudkového lekára prvostupňového správneho orgánu. V uvedenom lekárskom posudku posudkový lekár vo vlastnom posudku konštatuje, že v danom prípade ide o 38-ročnú fyzickú osobu s klinikou vertebrogenných ťažkostí, vedenú, diagnostikovanú a liečenú na neurologickej a ortopedickej ambulancii. Ďalej uviedol, že žalobkyňa zároveň doložila prepúšťaciu správu z neurologického oddelenia ako doklad o ústavnej liečbe klinických ťažkostí. Objektívne nálezy ortopéda, neurológov i fyziatrov potvrdzujú klinické ťažkosti žalobkyne, preto sa jedná o zdravotné postihnutie. Pri stanovení ťažkého zdravotného postihnutia s mierou funkčnej poruchy 50 % je potrebné mať na zreteli, či u žalobkyne došlo k ireverzibilnej strate funkcie schopnosti chôdze a poruche funkcie, ktorú nie je možné liečebne ovplyvniť. To sú základné podmienky pre priznanie miery funkčnej poruchy s ohodnotením 50 % a vyššie. Z opakovaných nálezov fyziatra jednoznačne vyplýva, že sa jedná o degeneratívne zmeny chrbtice s klinikou radikulárnej iritácie. Nenašiel ani klinický dôkaz o senzitivnej či motorickej poruche funkcie, ktorá by spôsobila stratu funkcie chôdze. Uvedený záver nemožno v žiadnom prípade hodnotiť ako ťažkú poruchu chôdze a už vôbec nie ako neschopnosť chôdze. Ortopéd v odbornom náleze hodnotí z váhonosných zhybov len pravý bedrový kĺb: flexia 90 stupňov, abdukcia 40 stupňov, rotácia redukovaná terminálne bolestivá. Z nálezov jednoznačne vyplýva, že rozsah pohybu

pre chôdzu je dostatočný. Doložená správa neurológa hodnotí nález na horných i dolných končatinách s tonusom a hybnosťou v norme, reflexy C5-8 symetricky výbavné pyramidové javy iritačné a zánikové negatívne, chôdzu hodnotí ako antalgickú. Dokumentované odborné nálezy zdravotného postihnutia žalobkyne nie sú príčinou obmedzenia v oblasti pohybovej, orientačnej a mentálnej takého charakteru, aby boli splnené kritéria pre ireverzibilné zmeny vedúce k strate funkcie a tak k priznaniu miery funkčnej poruchy 50 %. Všetky dokumentované odborné nálezy zodpovedajú zdravotnému postihnutiu žalobcu so stanovenou mierou funkčnej poruchy 30 %. Preto z vyššie uvedených dôvodov posudkový lekár svoj kontrolný posudok uzavrel konštatovaním, že po prehodnotení zdravotného stavu žalobkyne nie je možné ju považovať za fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím.

3. Krajský súd konštatoval, že vzhľadom na to, že posudzovanie funkčnej poruchy je odbornou medicínskou otázkou, aj rozhodnutie súdu závisí predovšetkým na odbornom lekárskom posúdení, a preto súd si nemôže urobiť o tejto odbornej otázke vlastný úsudok. Preto pokiaľ žalobkyňa hodnotila svoj zdravotný stav zo svojho subjektívneho pohľadu, nejde o kompetentné a objektívne hodnotenie zdravotného stavu, ktoré môže vykonať iba zákonom určený posudkový lekár (§ 10 ods. 1 písm. a) a b) a ods. 2 zákona o peňažných príspevkoch na kompenzáciu).

4. Poukazom na to, že posudok, ktorý spĺňa požiadavku úplnosti, celistvosti a presvedčivosti a ktorý sa vysporiadava so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami, býva spravidla rozhodujúcim dôkazom pre posúdenie správnosti a zákonnosti preskúmaného rozhodnutia, krajský súd vyslovil názor, že v preskúmanej veci žalobkyne posudok prvostupňového posudkového lekára, ako aj kontrolný posudok druhostupňového posudkového lekára, ktoré vychádzali z odborných lekárskeho záverov odborných lekárov (neurológa, ortopéda a fyziatra) (rozpísane v bode 9 rozsudku krajského súdu), tieto podmienky úplnosti, celistvosti a presvedčivosti spĺňajú. Krajský súd vyhodnotil dôvody žaloby vo vzťahu k rozhodnutiu žalovaného ako nedôvodné. Podľa názoru krajského súdu, pokiaľ druhostupňový posudkový lekár vo svojom kontrolnom posudku uviedol chybný nález, tak vzhľadom na ust. § 135 ods. 1 SSP, tento svoj omyl - chybný nález (týkajúci sa postihnutia pečene žalobcu) napravil podaním predmetného stanoviska zo dňa 23.07.2018. Krajský súd žalobu žalobkyne podľa ust. § 190 SSP ako nedôvodnú zamietol.

5. Krajský súd o nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že účastníkom právo na náhradu trov konania nepriznal. Žalobkyňa právo na náhradu trov konania nepriznal (§ 167 ods. 1 SSP) z dôvodu jej neúspechu v konaní a žalovanému z dôvodu, že si právo na náhradu trov konania neuplatnil (§ 168 SSP).

II.

Kasačná sťažnosť žalobkyne

6. Proti uvedenému rozsudku krajského súdu podala žalobkyňa v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť. V dôvodoch kasačnej sťažnosti namietala, že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci podľa § 440 ods. 1 písm. g/ SSP. Krajský súd sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu podľa § 440 ods. 1, písm. h/ SSP a krajský súd nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces podľa § 440 ods. 1, písm. f/ SSP. Navrhovala, aby najvyšší súd rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 1Sa 14/2017-76 zo dňa 1. júna 2018 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

6.1. V dôvodoch kasačnej sťažnosti, v jej úvode, žalobkyňa namietala, že vo veci konal a rozhodol zaujatý sudca. Žalobkyňa tvrdila, že vec prejednávajúci sudca napriek tomu, že vzniesla námietku zaujatosti voči jeho osobe, jej námietku nepredložil na rozhodnutie, ale ju zamietol a sám rozhodol o nevyklúčení a nepredložení. Trvala na tom, že vznesenú námietku voči vec prejednávajúcemu sudcovi náležite odôvodnila uvedením dôvodov, pre ktoré ho považovala za zaujatého, poukazom na to, že svoju zaujatosť označený sudca potvrdil aj svojím prejavom na pojednávaní súdu dňa 1. júna 2018. V tomto konaní sudcu považovala naplnenie kasačného dôvodu podľa § 440 ods. 1, písm. f/ SSP.

6.2. Vo vzťahu k námietke, ktorou namietala nesprávne právne posúdenie, žalobkyňa uviedla, že krajský súd nevykonával preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného v rozsahu jej námietok uvedených v žalobe, svoje skutkové a právne závery obmedzil iba poukazom na posudky posudkových lekárov zo dňa 23.11.2016 a zo dňa 9.2.2017. Žalobkyňa trvala na skutočnosti, na ktorú poukazovala tak v žalobe, ako aj v odvolaní proti prvostupňovému správne rozhodnutiu, že vo veci nebol zistený náležité skutkový stav tak, aby bolo riadne zistené poškodenie jej zdravotného postihnutia. Výtýkala žalovanému i krajskému súdu, že pri svojom rozhodovaní vychádzali jednostranne len z predložených lekárskeho posudkov a z ich neodôvodneného záveru, bez toho, aby boli zabezpečené ďalšie skutkové zistenia. Tiež výtýkala žalovanému, ako aj krajskému súdu, že neboli vykonané dôkazy na preukázanie jej zdravotného postihnutia. Namietala správnosť postupu a záverov posudkového lekára. Žalobkyňa mala za to, že postupom žalovaného i krajského súdu jej v konaní nebola poskytnutá dostatočná ochrana.

6.3. Žalobkyňa tiež namietala, že žalovaný, ako aj krajský súd svoje rozhodnutia náležité neodôvodnili, považujúc ich za nepresvedčivé. Výtýkala krajskému súdu, že sa náležité nelyžporiadal s jej žalobnými námietkami, ktorými namietala nezákonnosť rozhodnutia žalovaného. Dôvodila, že tým, že krajský súd nekonal nezávisle a nelyžstranne, ale závisle a jednostranne, porušil jej právo na spravodlivý proces podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

6.4. Žalobkyňa ďalej namietala, že krajský súd sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu podľa § 440 ods. 1 písm. h) SSP. V danej súvislosti poukázala na judikát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky publikovaný pod č. 9/2012. Dôvodila, že dôkazom nezákonnosti a zmätočnosti rozhodnutia súdu je aj jeho odôvodnenie v bode 14, týkajúce sa chybného nálezu posudkového lekára v lekárskom posudku.

6.5. Záverom kasačnej sťažnosti žalobkyňa trvala na tom, že napadnuté rozhodnutie žalovaného zo dňa 10.2.2017 č. UPS/US6/SSVODPPKPC2/SOC/2017/8768 je nesprávne a nezákonné, a preto jej žaloba je dôvodná.

III.

Vyjadrenie žalovaného ku kasačnej sťažnosti žalobkyne

7. Kasačná sťažnosť žalobkyne bola žalovanému doručená dňa 24.6.2019. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti žalobkyne vyjadril tak, že nesúhlasil s dôvodmi, ktorými žalobkyňa namietala nezákonnosť napadnutého rozhodnutia krajského súdu. Navrhoval, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť žalobkyne ako nedôvodnú zamietol.

7.1. V dôvodoch vyjadrenia žalovaný uviedol, že trvá na svojom vyjadrení k žalobe zo dňa 27.4.2017, ako aj na vyjadrení posudkového lekára ústredie k žalobe a námietkam žalovaného uvedených k správnej žalobe na súdnom pojednávaní dňa 8.9.2017, týkajúcich sa preskúmania zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného, ktoré považuje za vecne správne a vydané v súlade so zákonom č. 447/2008 Z.z. Žalovaný sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozsudku krajského súdu.

IV.

Konanie pred kasačným súdom

8. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 11 písm. g) v spojení s § 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok správneho súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo (§ 453 ods. 2 SSP), v rozsahu námietok žalobkyne uvedených v kasačnej sťažnosti, kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 452 ods. 1 v spojení s ust. § 137 ods. 4 SSP) a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť žalobkyne je dôvodná.

9. Predmetom prieskumného konania na kasačnom súde bol rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 1Sa 14/2017-76 zo dňa 1. júna 2018, ktorým krajský súd podľa § 190 SSP zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, zo dňa 10.02.2017 č. UPS/US6/SSVODPPKPC2/SOC/2017/8768, žiadajúc jeho zrušenie a vrátenie vecí na ďalšie konanie.

10. V procese posudzovania zákonnosti napadnutého rozsudku správneho súdu kasačný súd vychádzal zo skutkových zistení vyplývajúcich zo spisového materiálu krajského súdu, súčasť ktorého tvoril administratívny spis žalovaného správneho orgánu, na ktoré poukázal už krajský súd v odôvodnení napadnutého rozsudku, z ktorých dôvodov ich najvyšší súd neopakuje a súčasne na ne poukazuje.

11. Predmetom preskúmacieho súdneho konania v danej veci bolo rozhodnutie žalovaného správneho orgánu - Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, č. UPS/US6/SSVODPPKPC2/SOC/2017/8768 zo dňa 10.02.2017, ktorým rozhodnutím žalovaný podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku zamietol odvolanie žalobkyne a potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu - Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Poprad, pracovisko Levoča č. PP2/APPNKŤZP/PČ/SOC/2016/49884 zo dňa 06.12.2016. Prvostupňový správny orgán uvedeným rozhodnutím nevyhovel žiadosti žalobkyne o vyhotovenie preukazu fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím so sprievodcom.

12. Kasačný súd predovšetkým upriamuje pozornosť na to, že správne súdnictvo v Slovenskej republike vychádza z materiálneho chápania právneho štátu v zmysle čl. 1 ods. 1 ústavy vyžadujúceho, aby verejná správa bola pod kontrolou súdnej moci. Je založené jednak na kontrole verejnej správy, či táto (ne)prekračuje jej zverenú právomoc a jednak poskytuje ochranu subjektívnym právam osôb, do ktorých bolo zasiahnuté alebo zasahované v rozpore so zákonom. Hlavnou úlohou správneho súdnictva je teda ochrana subjektívnych práv a jeho cieľom ochrana práv fyzických a právnických osôb a ich prostredníctvom následne aj ochrana zákonnosti. Správne súdnictvo je neoddeliteľným atribútom právneho štátu zaručujúcim každej osobe, či už ide o fyzickú alebo právnickú osobu, ochranu práv pred činnosťou orgánov verejnej správy. Dodržiavanie zákonnosti v oblasti výkonnej moci a dôsledná ochrana jednotlivca je jednou z najdôležitejších črt právneho štátu, ktorého koncepcia práva stojí aj na dodržiavaní práva štátnymi orgánmi. Správny súd v správnom súdnictve poskytuje ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom (§ 2 ods. 1 SSP). Konanie pred správnym súdom je jednou zo záruk ochrany základných ľudských práv a slobôd a ochrany práv a oprávnených záujmov účastníkov administratívneho konania (§ 5 ods. 2 SSP). Na rozhodnutie správneho súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo v čase vydania opatrenia orgánu verejnej správy (§ 135 ods. 1 SSP). Správnou žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy (§ 177 ods. 1 SSP).

13. Kasačný súd dáva tiež do pozornosti, že správny súd nie je súdom skutkovým. Jeho úlohou pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa tretej hlavy tretej časti Správneho súdneho poriadku (§§ 199 a nasl. SSP) je posudzovať, či správny orgán príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkom konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi, ako aj s procesnoprávnymi predpismi. V súdnom prieskume zákonnosti rozhodnutia žalovaného správneho orgánu v sociálnych veciach správny súd nie je viazaný rozsahom dôvodov uvedených v žalobe, ak žalobca je fyzickou osobou, ktorou namieta nezákonnosť rozhodnutia správneho orgánu, tvrdiac, že nezákonným rozhodnutím správneho orgánu a postupom mu predchádzajúcim bol ukrátený na svojich hmotnoprávných alebo procesnoprávných právach. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúceho vydaniu napadnutého rozhodnutia. Správny súd v konaní súdneho prieskumu zákonnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy teda preskúmava, či orgán štátnej správy konal a

rozhodol v súlade so zákonom, či v správnom konaní postupoval v súčinnosti s účastníkom konania, či sa vysporiadal s jeho námietkami a či na základe skutkových zistení a na základe logického a rozumného uváženia ustálil správne svoj právny záver.

14. Kasačný súd zistil, že krajský súd v danej veci v procese súdneho prieskumu zákonnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu náležite nepostupoval v súlade s procesnými pravidlami zákonodarcom nastolenými v prvej a tretej hlave tretej časti Správneho súdneho poriadku, keď súdny prieskum zákonnosti rozhodnutia žalovaného správneho orgánu, napadnutého žalobou, nevykonával v súlade s právnou úpravou zákona č. 447/2008 Z.z., dospejúc k nesprávnemu záveru, že rozhodnutie žalovaného v spojení s prvostupňovým správnym rozhodnutím boli vydané v súlade so zákonom č. 447/2008 Z.z. o peňažných príspevkoch na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

15. Vychádzajúc zo skutkových zistení vyplývajúcich zo spisu krajského súdu, súčasť ktorého tvorí administratívny spis žalovaného a právnej úpravy zákona č. 447/2008 Z.z., kasačný súd zistil, že žalobkyňa predovšetkým v konaní súdneho prieskumu namietala, že žalovaný správny orgán v spojení s prvostupňovým správnym orgánom nezistili vo vzťahu k jej zdravotnému postihnutiu správne skutkový stav, keď pre posúdenie splnenia zákonných podmienok na priznanie preukazu fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím so sprievodcom si nezadovážili dostatok skutkových podkladov. Z uvedených dôvodov kasačný súd zameral svoju pozornosť najmä k uvedenej námietke.

V.

Právne posúdenie kasačným súdom

16. Podľa čl. 1 ods. 1 veta prvá Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) Slovenská republika je zvrchovaný, demokratický a právny štát.

17. Podľa čl. 2 ods. 2 ústavy štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

18. Podľa čl. 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky výklad a uplatňovanie ústavných zákonov, zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s touto ústavou.

19. Základom interpretácie a aplikácie čl. 1 ods. 1 ústavy je zabezpečenie materiálneho a nie formálneho právneho štátu. Základnou premisou materiálneho právneho štátu sa prezentuje všeobecná záväznosť práva pre všetkých. To znamená, že štátne orgány, orgány územnej samosprávy, právnické osoby s právomocou rozhodovania o právach a povinnostiach, ako aj každý jednotlivец musí konať tak, ako určuje právny poriadok. Z citovanej právnej úpravy ústavy vyplýva, že výklad a uplatňovanie všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s ústavou. Pozitivistický právny prístup k aplikácii zákonov je preto v činnosti štátnych orgánov modifikovaný ústavne konformným výkladom, ktorý v závislosti od ústavou chránených hodnôt pôsobí reštriktívne alebo extenzívne na dikciu zákonných pojmov. Obsah zákonnej právnej normy nemôže byť interpretovaný izolovane, mimo zmyslu a účelu zákona, cieľa právnej regulácie, ktorý zákon sleduje. Požiadavka na ústavne konformnú aplikáciu a výklad zákona je podmienkou zákonnosti rozhodnutia ako individuálneho správneho aktu. Mocenské orgány štátu realizujú svoju rozhodovaciu právomoc sú pri výkone svojej moci povinné postupovať v zmysle čl. 2 ods. 2 ústavy, s prihliadnutím na to, že súčasne sú viazané aj právnou úpravou obsiahnutou v medzinárodných zmluvách, ktorými je Slovenská republika viazaná (čl. 7 Ústavy SR) a po vstupe Slovenskej republiky do Európskeho spoločenstva, Európskej únie postupovať tiež v súlade s právnymi záväznými predpismi Európskeho spoločenstva, Európskej únie.

20. Najvyšší súd v danej súvislosti poukazuje na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 22. októbra 2015, sp. zn. II. ÚS 675/2014-40, z ktorého vyplýva, že „súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom účastníka konania, je však povinný na zákonom predpokladané a umožnené procesné úkony účastníka primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným

spôsobom reagovať v súlade s platným procesným právom (porov. v tomto zmysle IV. ÚS 252/04, IV. ÚS 329/04, IV. ÚS, III. ÚS 32/07),... Povinnosť súdu v rámci riadneho procesného postupu (t. j. v zmysle procesnoprávných predpisov) zistiť správne a v dostatočnom rozsahu skutkový stav v ním rozhodovanej veci (bez ohľadu na jej prípadnú náročnosť) a s tým spojená povinnosť riadne odôvodniť svoje rozhodnutie, obe vyplývajúce z čl. 46 ods. 1 ústavy, sú jedny zo základných znakov ústavne aprobovaného postupu súdu a ochranou účastníkov konania pred svojvôľou súdu.“ Judikatúra Ústavného súdu Slovenskej republiky je rovnako ako pre súdy záväzná pre administratívne konania, v ktorých orgány verejnej správy konajú a rozhodujú o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb.

21. Zákon č. 447/2008 Z.z. o peňažných príspevkoch na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov upravuje právne vzťahy pri poskytovaní peňažných príspevkov na kompenzáciu sociálnych dôsledkov ťažkého zdravotného postihnutia, právne vzťahy pri vyhotovení preukazu fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím, vyhotovení preukazu fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím so sprievodcom (ďalej len „preukaz“), parkovacieho preukazu pre fyzickú osobu so zdravotným postihnutím (ďalej len „parkovací preukaz“) a právne vzťahy na účely posudzovania potreby osobitnej starostlivosti poskytovanej podľa osobitného predpisu. Cieľom úpravy právnych vzťahov uvedených v odseku 1 je podpora sociálneho začlenenia fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím do spoločnosti za jej aktívnej účasti pri zachovaní jej ľudskej dôstojnosti za podmienok a v oblastiach ustanovených týmto zákonom. (§ 1 ods. 1,2 zákona č. 447/2008 Z.z.)

22. Podľa § 16 ods. 1, 2, 3 zákona č. 447/2008 Z.z. účinný do 30.6.2018 (ďalej len zákon č. 447/2008 Z.z.) fyzickej osobe s ťažkým zdravotným postihnutím príslušný orgán vyhotoví preukaz, ak z právoplatného rozhodnutia o peňažnom príspevku na kompenzáciu alebo z právoplatného rozhodnutia o preukaze vyplýva, že ide o fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím. Preukaz fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím so sprievodcom sa vyhotovuje fyzickej osobe s ťažkým zdravotným postihnutím, ak je odkázaná na sprievodcu podľa § 14 ods. 10. Preukaz, ktorého vzor je uvedený v prílohe č. 8, je určený na uplatnenie zliav a výhod podľa osobitných predpisov.

23. Podľa § 14 ods. 1, 10 zákona č. 447/2008 Z.z. fyzická osoba s ťažkým zdravotným postihnutím je odkázaná na pomoc inej fyzickej osoby na účely tohto zákona, ak je odkázaná na osobnú asistenciu, opatrovanie alebo sociálnu službu podľa osobitného predpisu. 9a) Fyzická osoba s ťažkým zdravotným postihnutím je odkázaná na sprievodcu, ak je odkázaná na pomoc inej fyzickej osoby alebo na pomoc psa so špeciálnym výcvikom pri zabezpečovaní pohybu, orientácie a komunikácie so spoločenským prostredím.

24. Podľa § 11 ods. 1, 2, 3, 4, 5, 8, 9, 10, 13 zákona č. 447/2008 Z.z. lekárska posudková činnosť na účely tohto zákona je a) hodnotenie a posudzovanie zdravotného stavu, jeho zmien a porúch, ktoré podmieňujú zdravotné postihnutie fyzickej osoby, b) určovanie miery funkčnej poruchy, c) posudzovanie sociálnych dôsledkov v oblastiach kompenzácií, ktoré má fyzická osoba v dôsledku ťažkého zdravotného postihnutia v porovnaní s fyzickou osobou bez zdravotného postihnutia, d) posudzovanie jednotlivých druhov odkázanosti fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím, e) posudzovanie fyzickej schopnosti a psychickej schopnosti fyzickej osoby vykonávať opatrovanie, f) posudzovanie fyzickej schopnosti a psychickej schopnosti fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím udeliť písomný súhlas podľa § 40 ods. 6, g) posúdenie potreby osobitnej starostlivosti podľa osobitného predpisu. 1)

Lekársku posudkovú činnosť vykonáva posudkový lekár príslušného orgánu. Posudkový lekár pri vykonávaní lekárskej posudkovej činnosti spolupracuje najmä s lekárom so špecializáciou v špecializačnom odbore všeobecné lekárstvo a s lekárom so špecializáciou v špecializačnom odbore pediatria, ktorý poskytuje všeobecnú ambulantnú starostlivosť pre deti a dorast, alebo s lekárom so špecializáciou v príslušnom špecializačnom odbore a sociálnym pracovníkom príslušného orgánu.

Pri výkone lekárskej posudkovej činnosti posudkový lekár vychádza z aktuálneho lekárskeho nálezu na

účely kompenzácie, na účely preukazu, na účely parkovacieho preukazu, na účely posudzovania fyzickej schopnosti a psychickej schopnosti fyzickej osoby vykonávať opatrovanie a posudzovania fyzickej schopnosti a psychickej schopnosti fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím udeliť písomný súhlas podľa § 40 ods. 6 (ďalej len „lekársky nález“), ak tento zákon neustanovuje inak. Vzor lekárskeho nálezu je uvedený v prílohe č. 1.

Ak fyzická osoba v priebehu konania vo veciach kompenzácie, preukazu alebo parkovacieho preukazu predloží ďalšiu zdravotnú dokumentáciu, ktorá nie je obsahom lekárskeho nálezu, posudkový lekár túto zdravotnú dokumentáciu posúdi a zohľadní ju v lekárskom posudku.

Posudkový lekár požiada poskytovateľa zdravotnej starostlivosti o kompletizáciu lekárskeho nálezu, ak je lekársky nález neúplný.

Posudkový lekár môže vychádzať aj z lekárskeho nálezu, ktorý je starší ako šesť mesiacov, ak je podľa posudkového lekára zdravotný stav fyzickej osoby chronický s trvalým poškodením a miera funkčnej poruchy je definitívna a od ďalšej liečby nemožno očakávať zlepšenie.

Posudkový lekár môže predvolať fyzickú osobu na posúdenie jej zdravotného stavu, ak má pochybnosti o správnosti diagnostického záveru vyplývajúceho z predloženého lekárskeho nálezu alebo je potrebné overiť objektivnosť alebo úplnosť diagnostického záveru. V ostatných prípadoch posudkový lekár vykoná posúdenie bez prítomnosti posudzovanej fyzickej osoby.

Posudkový lekár je povinný pozvať fyzickú osobu na posúdenie jej zdravotného stavu, ak o to táto fyzická osoba písomne požiada alebo požiada podaním žiadosti elektronickými prostriedkami podpísanej zaručeným elektronickým podpisom.

Na účely preukazu lekársky posudok obsahuje mieru funkčnej poruchy, vyjadrenie, že ide o fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím, vyjadrenie, či fyzická osoba s ťažkým zdravotným postihnutím je odkázaná na sprievodcu a termín opätovného posúdenia zdravotného stavu.

25. Podľa § 12 ods. 1, 2, 3, 4, zákona č. 447/2008 Z.z. na účely kompenzácie, preukazu a parkovacieho preukazu posudkový lekár určuje mieru funkčnej poruchy v desiatkach percent podľa druhu zdravotného postihnutia uvedeného v prílohe č. 3.

Ak má fyzická osoba viac funkčných porúch, miera funkčnej poruchy sa určí podľa miery funkčnej poruchy zodpovedajúcej druhu zdravotného postihnutia s najvyšším percentuálnym ohodnotením.

Mieru funkčnej poruchy určenej podľa odsekov 1 a 2 možno zvýšiť o 10 % s prihliadnutím na ďalšie funkčné poruchy, ktoré ovplyvňujú zdravotné postihnutie s najvyšším percentuálnym ohodnotením tak, že spôsobujú znevýhodnenie.

Miera funkčnej poruchy, ktorá nie je uvedená v prílohe č. 3, sa určí podľa miery funkčnej poruchy, ktorá je svojím charakterom a rozsahom najviac porovnateľná s mierou funkčnej poruchy uvedenou v prílohe č. 3.

26. Podľa § 53 ods. 1,2 zákona č. 447/2008 Z.z. na konanie vo veciach kompenzácie, na konanie o preukaze a na konanie o parkovacom preukaze sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní (správny poriadok) s odchýlkami uvedenými v odseku 2, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia § 18 ods. 3, § 33 ods. 2, § 60, § 61 až 68 všeobecného predpisu o správnom konaní (správny poriadok) sa nevzťahujú na konanie vo veciach kompenzácie, na konanie o preukaze a na konanie o parkovacom preukaze.

27. Podľa § 55 ods. 1,8,9 zákona č. 447/2008 Z.z. konanie o priznanie peňažného príspevku na kompenzáciu, konanie o preukaze a konanie o parkovacom preukaze sa začína na základe žiadosti fyzickej osoby alebo na základe žiadosti rodiča maloletého dieťaťa alebo fyzickej osoby, ktorá má dieťa zverenú do osobnej starostlivosti na základe rozhodnutia súdu. 51) Žiadosť podľa prvej vety sa podáva písomne alebo elektronickými prostriedkami podpísaná zaručeným elektronickým podpisom. Konanie o odňatí peňažného príspevku na kompenzáciu, o odňatí a zastavení výplaty peňažného príspevku na kompenzáciu, o zastavení výplaty peňažného príspevku na kompenzáciu a o zvýšení alebo znížení jeho výšky, konanie o vrátení peňažného príspevku na kompenzáciu, konanie o odňatí a vrátení preukazu a konanie o odňatí a vrátení parkovacieho preukazu sa začína na podnet fyzickej osoby alebo na podnet orgánu, ktorý je príslušný rozhodovať o peňažnom príspevku na kompenzáciu, o preukaze a o parkovacom preukaze v prvom stupni.

Ak sa fyzická osoba podľa lekárskeho posudku nepovažuje za fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím, je lekársky posudok podklad na rozhodnutie o peňažnom príspevku na kompenzáciu a o parkovacom preukaze.

Podkladom na rozhodnutie o preukaze je lekársky posudok podľa prílohy č. 2.

28. Podľa § 3 ods. 1, 2, 5 správneho poriadku správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností.

Správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu.

Rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely.

29. Podľa § 32 ods. 1,2 správneho poriadku správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

Podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správnemu orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán. Údaje z informačných systémov verejnej správy a výpisy z nich, okrem údajov a výpisov z registra trestov, sa považujú za všeobecne známe skutočnosti a sú použiteľné na právne účely. Tieto údaje nemusí účastník konania a zúčastnená osoba správnemu orgánu preukazovať dokladmi. Doklady vydané správnym orgánom a obsah vlastných evidencií správneho orgánu sa považujú za skutočnosti známe správnemu orgánu z úradnej činnosti, ktoré nemusia účastník konania a zúčastnená osoba správnemu orgánu dokladovať.

30. Podľa § 46 správneho poriadku rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

31. Kasačný súd vychádzajúc zo skutkových podkladov vyplývajúcich z administratívneho spisu a z citovanej právnej úpravy zákona č. 447/2008 Z.z. v spojení s právnou úpravou správneho poriadku dospel k záveru, že správne orgány oboch stupňov v konaní o žiadosti žalobkyne na priznanie preukazu náležite nepostupovali v súčinnosti so žalobkyňou a za účelom náležitého posúdenia (ne)splnenia zákonných podmienok na vydanie preukazu si vo veci nezadovážili dostatok skutkových podkladov pre rozhodnutie, a preto ich záver o nedôvodnosti žiadosti žalobkyne treba považovať za predčasný.

32. Na konanie správneho orgánu v konaní o vydanie preukazu sa vzťahujú ustanovenia správneho poriadku. Správny orgán v takomto konaní postupuje v súlade so zásadou tzv. materiálnej pravdy, ktorá vyžaduje, aby rozhodnutia správnych orgánov vychádzali zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu. Preto je nevyhnutné, aby správny orgán (nielen na základe dôkazov navrhnutých účastníkom konania) náležite zistil všetky skutočnosti dôležité pre rozhodnutie. Správny orgán je tak povinný urobiť z úradnej povinnosti. Spoľahlivé zistenie stavu veci predpokladá postup, keď si správny orgán obstará také podklady pre rozhodnutie, ktoré mu umožnia zistiť presne a úplne skutočný stav veci. Znamená to, že je nutné jednak vykonať všetky vyšetrenia nevyhnutné na objasnenie rozhodujúcich okolností a dôležité pre posúdenie veci (úplnosť zistenia) a jednak zabezpečiť, aby zistenia vyvodené z vykonaných vyšetrovaní zodpovedali skutočnosti.

33. V súlade s uvedenou zásadou správny orgán nemôže skutkové vyšetrovanie veci uzavrieť s tým, že základným podkladom pre rozhodnutie v predmetnej veci je lekársky posudok, na dôvazok z ktorého vyplýva, že posudkový lekár uviedol, že vychádzal len z podkladov (lekárskych správ) predložených v

konaní žalobkyňou, z ktorých skutočností je nutné vyvodit' záver, že predložená dokumentácia k posudku bola nekompletná. Správny poriadok síce žalobkyni ako účastníkovi správneho konania ukladá povinnosť predložit' všetky dôkazy, ktoré mala k dispozícii, avšak správny orgán nerozhoduje len na základe ňou predložených dôkazov, ale na účely objektívneho zistenia skutkového stavu si dôkazy obstará aj ex offo. Správny orgán síce konštatoval, že dôkazy poskytnuté žalobkyňou sú nepreukázne, ale iné (ďalšie) dôkazy si nezaobstaral. Nevyzval žalobkyňu o doplnenie lekárskeho nálezu odborných lekárov, nezadovážil si lekársku dokumentáciu žalobkyne a žalobkyňu ani nepredvolal. Ustanovenie § 11 ods. 9 zákona č. 447/2008 Z.z. umožňuje posudkovému lekárovi vykonať posúdenie zdravotného stavu bez prítomnosti posudzovanej fyzickej osoby len v prípade, že nemá pochybnosti o správnosti diagnostického záveru vyplývajúceho z predloženého lekárskeho nálezu alebo je potrebné overiť objektívnosť alebo úplnosť diagnostického záveru. Z vyjadrení posudkového lekára nie je ani zrejmé, či (ne)mal pochybnosti o úplnosti diagnostického záveru. Napriek tomu vykonal posúdenie zdravotného stavu žalobkyne v jej neprítomnosti. Takýto postup zakladá porušenie zásady spoľahlivého zistenia skutkového stavu, a preto je dôvodom na zrušenie rozhodnutia správneho orgánu.

34. Kasačný súd súčasne tiež upriamuje pozornosť na to, že vychádzajúc z účelu zákona č. 447/2008 Z.z., zákonodarcom sledovaným, jednou z povinností orgánu verejnej správy, ktorému zákonodarcou zveril do právomoci rozhodovať o poskytovaní peňažných príspevkov na kompenzáciu sociálnych dôsledkov ťažkého zdravotného postihnutia, s cieľom podpory sociálneho začlenenia fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím do spoločnosti za jej aktívnej účasti pri zachovaní jej ľudskej dôstojnosti za podmienok a v oblastiach ustanovených týmto zákonom, je riadne poučiť účastníka správneho konania o jeho procesných právach a povinnostiach, vrátane práva žiadať o posúdenie jeho zdravotného stavu v jeho prítomnosti.

35. Neobstojí ani tvrdenie žalovaného, že správny orgán nie je oprávnený posudzovať lekárske posudky, jeho správnosť ani jeho závery, pretože posúdenie miery funkčnej poruchy je v kompetencii príslušných posudkových lekárov. K uvedenému kasačný súd konštatuje. Posudkový lekár vypracúva posudok pre správny orgán, a to tak, aby mohol byť spoľahlivým podkladom pre vydanie rozhodnutia správneho orgánu. Správnosť a úplnosť lekárskeho posudku však rozhodujúci správny orgán vyhodnocuje ako každý dôkaz v konaní vykonaný a to jednotlivo a súčasne v súvislosti s ostatnými dôkazmi. V posudzovanom prípade, či posudkový lekár vychádzal z dostatočných podkladov pre zistenie skutkového stavu vo vzťahu k zdravotnému postihnutiu žalobkyne. Ak je tento posudok neúplný, nepresvedčivý a preto nepostačujúci pre zistenie skutočného stavu veci, je práve úlohou rozhodujúceho správneho orgánu vyžiadať si jeho doplnenie a na ten účel posudkového lekára usmerniť. V takom prípade nemožno hovoriť o zasahovaní do odbornej stránky veci - posúdenia zdravotného stavu a miery funkčnej poruchy, ktorá je v kompetencii posudkového lekára. Rovnako aj posudkový lekár má v zmysle zákona č. 447/2008 Z.z. právo požiadať o doplnenie zdravotnej dokumentácie.

36. Vzhľadom k uvedenému vyššie najvyšší súd vyhodnotil ako dôvodne námietky žalobkyne vznesené v kasačnej sťažnosti, ktorými namietala, že vo veci nebol zistený náležité skutkový stav tak, aby bolo riadne zistené poškodenie jej zdravotného postihnutia, vytýkajúc žalovanému i krajskému súdu, že pri svojom rozhodovaní vychádzali jednostranne len z predložených lekárskeho posudkov, bez toho, aby boli zabezpečené ďalšie skutkové zistenia, majú za to, že postupom žalovaného i krajského súdu jej v konaní nebola poskytnutá dostatočná ochrana, keďže tieto námietky spochybnili vecnú a právnu správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu.

37. Z uvedených dôvodov kasačný súd podľa § 462 ods. 2 SSP rozhodnutie krajského súdu zmenil tak, že preskúmané rozhodnutie žalovaného zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie v súlade s § 452 ods. 1 SSP v spojení s § 191 ods. 1, písm. e/ SSP.

38. Úlohou žalovaného v ďalšom konaní bude doplniť dokazovanie na zistenie skutočného skutkového stavu veci vo vzťahu k zdravotnému postihnutiu žalobkyne, zabezpečiť lekárske správy vrátane zdravotnej dokumentácie žalobkyne, v prípade potreby ju predvolať za účelom jej vypočutia k otázkam jej zdravotného postihnutia, resp. poučenia, následne opätovne požiadať posudkového lekára o

vypracovanie lekárskeho posudku v prípade jej žiadosti v jej prítomnosti a v merite veci opätovne rozhodnúť, ako aj rozhodnutie náležite odôvodniť v súlade s § 47 ods. 3 správneho poriadku.

39. Kasačný súd priznal žalobkyni voči žalovanému náhradu trov konania pred správnym súdom, ako aj náhradu trov kasačného konania v celom rozsahu, vzhľadom na jej úspech v konaní súdneho prieskumu zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného v zmysle § 467 ods. 1, 2 SSP v spojení s § 167 ods. 1 SSP. O výške náhrady trov konania rozhodne správny súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník podľa § 175 ods. 2 SSP.

40. Záverom kasačný súd dodáva. Neunikla pozornosti kasačného súdu námietka žalobkyne, ktorou v kasačnej sťažnosti namietala, že vo veci konal a rozhodol zaujatý sudca, tvrdiac, že vec prejednávajúci sudca napriek tomu, že vzniesla námietku zaujatosti voči jeho osobe, jej námietku nepredložil na rozhodnutie, ale ju zamietol a sám rozhodol o nevyklúčení a nepredložení, trvajúc na tom, že vznesenú námietku voči vec prejednávajúcemu sudcovi náležite odôvodnila uvedením dôvodov, pre ktoré ho považovala za zaujatého, poukazom na to, že svoju zaujatosť označený sudca potvrdil aj svojím prejavom na pojednávaní súdu dňa 1. júna 2018. V uvedenom postupe sudcu považovala naplnenie kasačného dôvodu podľa § 440 ods. 1, písm. f/ SSP. Takto vznesenú námietku kasačný súd vyhodnotil ako nedôvodnú. Postup vec prejednávajúceho sudcu v konaní bol súladný s § 91 ods. 3 SSP, keďže námietka žalobkyne spočívala v procesných postupoch sudcu a v jeho rozhodovacej činnosti v zmysle § 87 ods. 3 SSP a neobsahovala dôvody ustanovené v § 90 ods. 2 SSP.

41. Toto rozhodnutie prijal kasačný súd v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.